భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

20 మే, 1958

గల్‌బనాథ్

వర్సెస్

బీహార్ రాష్ట్రం

(ఎస్. ఆర్. దాస్, సి.జె., భగవతి, వెంకటరామ అయ్యర్,

మరియు ఎస్. కె. దాస్ జెజె.)

క్రిమినల్ విచారణ – అగ్నిప్రమాదం – ప్రేరేపణ నేరస్థుడు నిర్దోషి – ప్రేరేపితుడికి శిక్ష– భారత శిక్షాస్మృతి (XLV ఆఫ్ 1860), సెక్షన్లు 107, 108, 109 మరియు 436.

ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ఏమిటంటే అప్పీలుదారు తో సహా 40–50 మందితో కూడిన గుంపు ఆర్ యొక్క గుడిసెను కూల్చివేయడం, దానికి నిప్పు పెట్టడం మరియు ప్రతిఘటిస్తే దాడి చేయడం వంటి ఉమ్మడి లక్ష్యాలతో చట్టవిరుద్ధమైన సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేశారు; వారు కొంతమంది వ్యక్తులపై దాడి చేశారు, మరియు అప్పీలుదారు ఒకతను బుదీ ని గుడిసెకు నిప్పు పెట్టమని ఆదేశించాడు మరియు బుదీ దానిని తగలబెట్టాడు, ఫలితంగా అది కాలిపోయింది, అప్పీలుదారు మరియు బుదీతో సహా ఇరవై రెండు మందిపై విచారణ జరిపారు. వారంతా ఆక్షేపిస్తే గుడిసెను కూల్చివేయడం, దాడి చేయడం అనే ఉమ్మడి లక్ష్యాలతో చట్టవిరుద్ధమైన సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్నారని, అయితే గుడిసెకు నిప్పుపెట్టడానికి ఉమ్మడి ఉద్దేశం లేదని, తగలపెట్టడం చట్టవిరుద్ధమైన సమావేశానికి చెందిన కొందరు సభ్యుల ఒంటరి చర్య అని సెషన్స్ జడ్జి కనుగొన్నారు. గుడిసెకు నిప్పు పెట్టాలని బుదీకి అప్పీలుదారు ఆదేశాలు ఇచ్చారని, ప్రేరేపణ ఫలితంగా బుదీ దానికి నిప్పు పెట్టాడని అతను కనుగొన్నారు. భారత శిక్షాస్మృతి 147, 148 మరియు 323 సెక్షన్ల కింద నిందితులను సెషన్స్ జడ్జి దోషులుగా నిర్ధారించారు. బుదీ ని భారత శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ 436 కింద మరియు అప్పీలుదారును సెక్షన్ 436 r/w సెక్షన్ 109 కింద కూడా దోషిగా తేల్చారు. అప్పీలుపై హైకోర్టు 436 సెక్షన్ కింద బుదీ గుడిసెకు నిప్పుపెట్టినట్లు రుజువు కాలేదని పేర్కొంటూ అతనికి విధించిన శిక్షను రద్దు చేసింది. గుడిసెకు నిప్పంటించాలని ఆదేశాలు ఇచ్చారని, చట్టవ్యతిరేక సమావేశానికి చెందిన ఒక సభ్యుడు దానిని తగలబెట్టాడని పేర్కొంటూ సెక్షన్ 436 r/w సెక్షన్ 109 ప్రకారం అప్పీలుదారుకు విధించిన శిక్షను హైకోర్టు సమర్థించింది. గుడిసెకు నిప్పుపెట్టిన వ్యక్తి అప్పీలుదారు ఆదేశాల మేరకు అలా చేసినట్లు నిర్ధారణ కాలేదనే కారణంతో సెక్షన్ 436 r/w సెక్షన్ 109 ప్రకారం తనకు విధించిన శిక్షను అప్పీలుదారు సవాలు చేశారు.

నిర్ణయించారు, భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 436 r/w సెక్షన్ 109 ప్రకారం పిటిషనర్ సరిగ్గా దోషిగా నిర్ధారించబడ్డాడు. ఈ కేసులో వెల్లడైన అంశాల ఆధారంగా గుడిసెకు నిప్పుపెట్టిన వ్యక్తి చట్టవిరుద్ధమైన సమావేశం సభ్యులలో ఒకడు, అప్పీలుదారు ఆదేశాల మేరకు అతను అలా చేశాడు.

రాజా ఖాన్ v. *ఎంపరర్*, ఏ. ఐ. ఆర్. 1920 కాల్. 834 మరియు *ఉమాదాసి దాసి* v. *ఎంపరర్* (1924) ఐ. ఎల్. ఆర్. 52 కాల్ 112, ప్రస్తావించబడింది.

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 183 ఆఫ్ 1957.

సెషన్స్ ట్రయల్ నం. 52 ఆఫ్ 1957 లో దర్భంగాలోని 2వ అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి కోర్టు 1956 జనవరి 23న ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల ఆధారంగా పాట్నా హైకోర్టు క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 34 ఆఫ్ 1956 లో ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుంచి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్.

వి. కె. ఛటర్జీ పిటిషనర్ తరఫున.

డి. పి. సింగ్, ప్రతివాది తరఫున.

1958. మే 20. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు వెలువరించినది

ఎస్. కె. దాస్ జె. – ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ అప్పీలు ఒక నిర్దిష్ట ప్రశ్నకు మాత్రమే పరిమితం చేయబడింది, అనగా, భారతీయ శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ 436 r/w సెక్షన్ 109, క్రింద నేరానికి అప్పీలుదారు గల్లు సాహ్ కు శిక్షయొక్క ప్రమాణత మరియు దాని క్రింద జారీ చేయబడిన శిక్ష యొక్క ఔచిత్యం.

సంక్షిప్తంగా వాస్తవాలు ఇవి, 22 మంది నిందితులను, వారిలో అప్పీలుదారు ఒకరు, భారతీయ శిక్షాస్మృతి క్రింద వివిధ నేరాలకు వారు పాల్పడ్డారనే ఆరోపణలకు సంబంధించి దర్భంగా అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి వారిని విచారించారు. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ఏమిటంటే, 1954 మే 16 న, దర్భంగా జిల్లాలోని ధరంపూర్ గ్రామం లో, నిందితులతో సహా సుమారు 40–50 మందితో కూడిన గుంపు (1) శ్రీమతి రన్మని యొక్క గుడిసెను కూల్చివేయడం, (2) దానికి నిప్పు పెట్టడం మరియు (3) ప్రతిఘటిస్తే దాడి చేయడం వంటి ఉమ్మడి లక్ష్యంతో చట్టవిరుద్ధమైన సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. ధరంపూర్ గ్రామానికి చౌకీదార్ గా ఉన్న తేతర్ మియా అనే వ్యక్తి జనన, మరణాలను నిర్ధారించి ఆ సమాచారాన్ని రిజిస్ట్రేషన్ కొరకు పోలీస్ స్టేషన్ ఇన్ ఛార్జి అధికారికి అందించడం కొరకు ఉదయం 10 గంటల సమయం లో గ్రామానికి వచ్చాడు. ఈ చౌకీదార్ గణపత్ అనే వ్యక్తి యొక్క వితంతువు శ్రీమతి రన్మని గుడిసె దగ్గరకు చేరుకోగానే, ఆ గుడిసెను కూల్చివేసే పనిలో నిమగ్నమైన గుంపును చూశాడు. చౌకీదార్ నిరసన వ్యక్తం చేశాడు. దీనిపై అప్పీలుదారు అతని ఎడమ తొడపై లాఠీతో కొట్టాడని ఆరోపించారు. అప్పుడు చౌకీదార్ గట్టిగా అరిచాడు మరియు అనేక మంది వ్యక్తులు రాంజీ, నెబి మరియు మంగాలాల్ తో సహా అక్కడకు వచ్చారు. ఆ తరువాత, బుధి అనే చట్టవిరుద్ధమైన సమావేశానికి చెందిన మరొక సభ్యుడిని శ్రీమతి రన్మని గుడిసెకు నిప్పు పెట్టాలని అప్పీలుదారు ఆదేశించాడని మరియు రాంజీ, నెబీలపై దాడికి కూడా అతను ఆదేశించాడని ఆరోపించారు.

బుదీ గుడిసెకు నిప్పు పెట్టాడని, గుడిసె తగులబడిందని ఆరోపించారు. గుంపులోని కొందరు సభ్యులు రాంజీ, నేబీలను వెంబడించి వారిపై దాడి చేశారు.

తన ముందు ఉన్న నిందితులందరూ చట్టవిరుద్ధమైన సమావేశంగా ఏర్పడి ఆ రోజున ఆరోపించిన సమయంలో, ఆయుధాలు ధరించి, గుడిసెను కూల్చివేసే మరియు ప్రతిఘటిస్తే దాడి చేసే ఉమ్మడి లక్ష్యంతో శ్రీమతి రస్మని గుడిసె వద్దకు వచ్చారని సెషన్స్ జడ్జి గుర్తించారు. పైన పేర్కొన్న ఉమ్మడి లక్ష్యాలు చేయడంలో అల్లర్లు, గాయపరచడం మొదలైన నేరాలు జరిగాయని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. తగలపెట్టడం అభియోగానికి సంబంధించినంతవరకు, నిప్పుపెట్టడానికి చట్టవిరుద్ధమైన సమావేశానికి చెందిన కొంతమంది సభ్యుల ఒంటరి చర్య అని, శ్రీమతి రస్మని గుడిసెకు నిప్పుపెట్టడం మొత్తం చట్టవిరుద్ధమైన సమావేశం యొక్క ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యం ఏమీ లేదని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. గుడిసెకు నిప్పు పెట్టమని ప్రస్తుత అప్పీలుదారు బుదీకి ఆదేశాలు ఇచ్చాడని, ఆ ప్రేరేపణ ఫలితంగానే బుదీ దానికి నిప్పు పెట్టాడని తన ముందు ఇచ్చిన సాక్ష్యాన్ని అంగీకరించారు. తదనుగుణంగా భారత శిక్షాస్మృతిలోని 147, 148 మరియు 323 మొదలైన సెక్షన్ల కింద నిందితులను దోషులుగా నిర్ధారించారు. బుదీని భారత శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ 436 కింద కూడా మరియు అప్పీలుదారును సెక్షన్ 436 r/w సెక్షన్ 109 కింద కూడా దోషిగా తేల్చారు.

అప్పుడు పాట్నా హైకోర్టుకు అప్పీలు చేసారు మరియు దానిని విచారించిన గౌరవ న్యాయమూర్తి శ్రీమతి రస్మని గుడిసెకు నిప్పుపెట్టాడనే ఆరోపణకు సంబంధించి బుదీ కి వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యాలు చాలా సంతృప్తికరంగా లేవని కనుగొన్నారు మరియు అతను భారతీయ శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ 436 కింద బుదీ ని అభియోగం నుండి నిర్దోషిగా ప్రకటించారు. అప్పీలుదారు గల్లు సాహ్ విషయానికొస్తే, గుడిసెకు నిప్పు పెట్టాలని గల్లు సాహ్ ఆదేశించినట్లు సాక్ష్యాధారాలు సంతృప్తికరంగా రుజువు చేశాయని, చట్టవ్యతిరేక సమావేశానికి చెందిన ఒక సభ్యుడు లేదా మరొకరు గుడిసెను తగలబెట్టారని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. ఐపీసీ సెక్షన్ 436 r/w సెక్షన్ 109 ప్రకారం నిందితుడికి నాలుగేళ్లకఠిన కారాగార శిక్షవిధించిన తీర్పును మరియు ఉత్తర్వును ధృవీకరించారు. భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్లు 147 మరియు 323 కింద నేరాలకు అప్పీలుదారుని శిక్ష మరియు ఉత్తర్వులను కూడా ధృవీకరించారు, కానీ

భారత శిక్షాస్మృతి లోని సెక్షన్ 324 r/w సెక్షన్ 149 ప్రకారం శిక్ష మరియు ఉత్తర్వును రద్దు చేశారు. అయితే, ఆ శిక్షలు మరియు ఉత్తర్వుల గురించి మాకు సంబంధం లేదు, వాటి గురించి అంతకుమించి చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు.

ఈ అప్పీలు పరిమితమైన నిర్దిష్ట ప్రశ్నకు మనం ఇప్పుడు వద్దాం, అనగా, భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 436 r/w సెక్షన్ 149 ప్రకారం నేరానికి అప్పీలుదారుకు విధించిన శిక్ష మరియు జారీ చేసిన ఉత్తర్వు యొక్క ఔచిత్యం. శ్రీ వి. కె. ఛటర్జీ అప్పీలుదారు తరఫున హాజరై, రెండు కారణాల వల్ల శిక్ష యొక్క ఔచిత్యాన్ని వ్యతిరేకించారు: మొదటిది, బుదీ నాథ్ కు వ్యతిరేకంగా ఇచ్చిన సాక్ష్యమే శిక్షకు ఆధారమని, ఒకవేళ బుదీ నాథ్ కు సంబంధించి ఆ సాక్ష్యం నమ్మకపోతే, అది అప్పీలుదారునికి వ్యతిరేకంగా కూడా నమ్మకూడదు అని ఆయన సమర్పించారు. రెండవది, ప్రధాన నేరస్థుడు నేరం నుండి నిర్దోషిగా విడుదలైన ప్రతి కేసులో, నేరానికి ప్రేరేపించినట్లు చెప్పబడుతున్న వ్యక్తిని కూడా నిర్దోషిగా ప్రకటించాలని తాను వాదించదలచుకోనప్పటికీ, గుడిసెకు నిప్పు పెట్టాలని అప్పీలుదారు ఆదేశాలు ఇచ్చాడని భావించినను, శ్రీమతి రస్మని గుడిసెకు ఎవరు నిప్పుపెట్టినా అప్పీలుదారు ఆదేశాల మేరకు అలా చేశారనడానికి ఈ నిర్దిష్ట కేసులో ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని, అందువల్ల ప్రేరేపణ చేసినందుకు అప్పీలుదారుకు శిక్ష విధించడం చట్టరీత్యా చెల్లదని ఆయన వాదించారు.

మొదటి అంశానికి సంబంధించి, బుదీ నాథ్ కు సంబంధించి సాక్షుల సాక్ష్యాన్ని ఎందుకు ఆమోదించలేదు మరియు అప్పీలుదారుకు సంబంధించి అదే సాక్షుల సాక్ష్యాన్ని ఎందుకు అంగీకరించారు అనే విషయాలను గౌరవ న్యాయమూర్తులు తన తీర్పులో మంచి కారణాలను ఇచ్చారు. ఈ అంశంపై సాక్షులుగా నలుగురు వ్యక్తులు తేతార్, రాంజీ, నేబీ, మంగాలాల్ లు ఉన్నారు. బుదీ గుడిసెకు నిప్పుపెట్టినట్లు తేతార్ తన ప్రథమ సమాచారంలో పేర్కొనలేదని తెలుస్తోంది, అయితే గుడిసెకు నిప్పు పెట్టాలని అప్పీలుదారు ఆదేశించినట్లు ఆయన పేర్కొన్నారు. రాంజీ సాక్ష్యంలోనూ ఇలాంటి బలహీనత కనిపించింది. బుదీ గుడిసెకు నిప్పు పెట్టాడని పోలీసు సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ కు చెప్పడంలో అతను కూడా విఫలమయ్యాడు. సెషన్స్ కోర్టులో విచారణ ప్రారంభం కాకముందే నేబి మరణించడంతో క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేయలేకపోయారని తెలుస్తోంది. మంగాలాల్ విషయానికొస్తే, అతను సంఘటనా స్థలంలో లేదా తరువాత అతని సహ గ్రామస్తులతో బుదీ గుడిసెకు నిప్పు పెట్టాడని చెప్పలేదని క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో వెల్లడైంది.

ఈ కారణాల వల్ల బుదీ పై వచ్చిన ఆరోపణకు సంబంధించి పైన పేర్కొన్న నలుగురు సాక్షుల వాంగ్మూలాన్ని గౌరవ న్యాయమూర్తి అంగీకరించలేదు. బుదీ నాథ్ కు సంబంధించి పైన పేర్కొన్న నలుగురు సాక్షుల సాక్ష్యంలో కనిపించిన బలహీనత ప్రస్తుత అప్పీలుదారుపై ఆరోపణకు సంబంధించినంతవరకు లేదని, మరియు పైన పేర్కొన్న నలుగురు సాక్షుల సాక్ష్యం అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా స్థిరంగా ఉన్నాయని గౌరవ న్యాయమూర్తి స్పష్టంగా చెప్పారు. బుదీ నాథ్ కు వ్యతిరేకంగా ఆ సాక్ష్యాన్ని అంగీకరించనప్పటికీ, అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా కొంతమంది సాక్షుల సాక్ష్యాన్ని గౌరవ న్యాయమూర్తి అంగీకరించడంలో ఎటువంటి చట్ట ఉల్లంఘనను , వివేకాన్ని కూడా ఉల్లంఘించడం మాకు కనిపించడం లేదు.

ఇప్పుడు మనం అప్పీలుదారు తరఫున కోరిన రెండవ అంశానికి వద్దాం (1) గుడిసెకు నిప్పుపెట్టాలని అప్పీలుదారు ఆదేశించాడని, (2) చట్టవ్యతిరేక సమావేశానికి మొత్తంగా శ్రీమతి రస్మనీ గుడిసెకు నిప్పుపెట్టే ఉమ్మడి ఉద్దేశం లేనప్పటికీ, చట్టవ్యతిరేక సమావేశానికి చెందిన ఎవరో ఒకరు వాస్తవంగా ఆ గుడిసెను తగలబెట్టారని గౌరవ న్యాయమూర్తి సంతృప్తి చెందారని ఇక్కడ నొక్కి చెప్పాలి. అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది లేవనెత్తిన అంశం ఏమిటంటే, బుదీ గుడిసెకు నిప్పుపెట్టినట్లు సాక్షుల సాక్ష్యాన్ని పండిత న్యాయమూర్తి అంగీకరించినప్పుడు, శ్రీమతి రస్మనీ గుడిసెకు నిప్పు పెట్టిన వ్యక్తి గల్లు నాథ్ ఇచ్చిన ఆదేశాల ఫలితంగా అలా చేశాడని చూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు. ప్రేరేపణ ఫలితంగా ప్రేరేపించబడిన చర్య చేయబడటం నేరం యొక్క ముఖ్యమైన అంశాలలో ఒకటి అని గౌరవ న్యాయవాది అభిప్రాయపడ్డారు.

ఈ దశలో ప్రేరేపణ నేరానికి సంబంధించి భారత శిక్షాస్మృతిలోని కొన్ని సెక్షన్లను చదవడం అవసరం. సెక్షన్ 107 ప్రేరేపణ అంటే ఏమిటో నిర్వచిస్తుంది. అది ఇలా పేర్కొన్నది –

"సెక్షన్ 107. ఒక వ్యక్తి ఒక పనిని చేయుటకు ప్రేరేపణ చేసిన వాడగును –

మొదట: – ఒక పని చేయమని ఏ వ్యక్తినైనా ప్రేరేపిస్తే; లేదా

రెండవది. – ఆ పని చేయడానికి ఒకరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది వ్యక్తులతో ఏదైనా కుట్రలో పాల్గొన్న, ఒక కుట్రకు అనుగుణంగా, ఆ పనిని చేయడానికి ఒక చర్య చేయుట అయినను , శాసనానుసరము చేయవలిసిన దానిని చేయకుండుట అయినను జరిగినప్పుడు ; లేదా

మూడవది. – ఏదైనా కార్యమును చేయుట లేక శాసనానుసరము చేయవలిసిన దానిని చేయకుండుట ద్వారా ఆ పనిని చేయుటకు ఉద్దేశపూర్వకముగా తోడ్పడినచో.”

సెక్షన్ 108 రెండు భాగాలుగా ఉంది మరియు రెండు పరిస్థితులలో ఎవరు ప్రేరేపకుడు అని వివరిస్తుంది – (1) నేరం చేసినప్పుడు మరియు (2) ప్రేరేపితుడికి గల ఉద్దేశ్యంతో లేదా జ్ఞానంతో చట్టప్రకారం నేరం చేయగలిగిన వ్యక్తి చేసినట్లయితే అది నేరం అవుతుంది. మాకు ప్రస్తుత కేసులో రెండో పరిస్థితితో సంబంధం లేదు. నేరం చేయడానికి ప్రేరేపించే వ్యక్తితోనే మాకు సంబంధం. ఆ తర్వాత సెక్షన్ 109 ఈ విధంగా ఉంది:

సెక్షన్ 109. ఎవరైనా ఏదైనా నేరానికి ప్రేరేపించినట్లయితే, ప్రేరేపణ ఫలితంగా ఆ చర్య పాల్పడినట్లయితే, అటువంటి ప్రేరేపణను శిక్షించడానికి ఈ నియమావళిలో ఎటువంటి స్పష్టమైన నిబంధన లేనట్లయితే, నేరానికి కల్పించిన శిక్షతో శిక్షించబడుతుంది.

వివరణ. – ఒక చర్య లేదా నేరం, ప్రేరేపణ ఫలితంగా, లేదా కుట్రకు అనుగుణంగా, లేదా ప్రేరేపణగా భావించే సహాయంతో అది జరిగినప్పుడు ప్రేరేపణ ఫలితంగా చేయబడిందని చెబుతారు."

శ్రీమతి రస్మనీ గుడిసెకు నిప్పుపెట్టిన వ్యక్తి చట్టవ్యతిరేక సమావేశంలో సభ్యులుగా ఉన్న వ్యక్తులలో ఒకడై ఉంటాడని, ప్రస్తుత అప్పీలుదారు ఆదేశాల మేరకు అతను అలా చేసి ఉంటాడని ఈ కేసులో లభించిన ఆధారాలను బట్టి మనకు అనిపిస్తోంది. శ్రీమతి రస్మనీ గుడిసెకు నిప్పు పెట్టిన వ్యక్తి ప్రస్తుత అప్పీలుదారుడు ఇచ్చిన ఉత్తర్వుతో సంబంధం లేకుండా లేదా స్వతంత్రంగా అలా చేశాడని భావించడం అవాస్తవమని మేము భావిస్తున్నాము. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, అటువంటి నిష్కర్ష అవాస్తవం మరియు కేసు యొక్క వాస్తవాల నుండి పూర్తిగా భిన్నంగా ఉంటుంది మరియు అప్పీలుదారును విచారించిన గౌరవ అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి లేదా హైకోర్టు యొక్క గౌరవ న్యాయమూర్తి అటువంటి నిర్ధారణ చెయ్యలేదని జోడించడం అవసరం. గౌరవ న్యాయమూర్తి కనుగొన్న విషయాలను చదివినప్పుడు, శ్రీమతి రస్మనీ గుడిసెకు నిప్పు పెట్టిన వ్యక్తి ప్రేరేపణ ఫలితంగా, అంటే అప్పీలుదారు యొక్క ప్రేరేపణ ఫలితంగా అలా చేశాడని అతను కనుగొన్నాడని మనకు స్పష్టమవుతోంది.

గౌరవ న్యాయవాది మన దృష్టికి తెచ్చిన రెండు నిర్ణయాలను ప్రస్తావించడం అవసరం.

రజాఖాన్ v. *ఎంపరర్* ([1])లో నిర్ణయం సబ్రూ ఫరాజీ అనే వ్యక్తిని అనుకరించడం ద్వారా మరియు అతని పేరును సూచీకత్తుపై ఉపయోగించడం ద్వారా మోసం చేశాడని తొరప్ అలీ అనే వ్యక్తిని దోషిగా నిర్ధారించిన కేసుకు సంబంధించినది. తొరప్ అలీ కేసులో ప్రధానమైన అతను అని, ఆ కేసులో ఇద్దరు అప్పీలుదారులు రజాఖాన్ మరియు చెరక్ అలీ అకాశ్ లపై మోపిన అభియోగం ఏమిటంటే, తొరప్ అలీ చేసినట్లు ఆరోపించబడిన అనుకరించడం కు హాజరు కావడం ద్వారా వారు ప్రేరేపించారని. తొరప్ అలీని జ్యూరీ నిర్దోషిగా ప్రకటించింది. అయితే రజాఖాన్, చెరక్ అలీలపై ప్రేరేపణ ఆరోపణలపై తొరప్ అలీని నిర్దోషులుగా ప్రకటించడం వల్ల ఎలాంటి ప్రభావం ఉంటుందో జ్యూరీ విచారణకు అధ్యక్షత వహించిన గౌరవ న్యాయమూర్తి జ్యూరీకి చెప్పలేదు. ఈ తప్పిదం కారణంగానే రజాఖాన్, చెరక్ అలీల శిక్షను రద్దు చేశారు. అయితే, ఒక వ్యక్తి ఒక నేరం చేశాడని అభియోగం మోపబడి, మరొక వ్యక్తి దాన్ని చేయడంలో అతనిని ప్రేరేపించాడని అభియోగం మోపబడితే, ప్రాసిక్యూషన్ ప్రధాన నేరాన్ని రుజువు చేయడంలో విఫలమైనప్పుడు, ప్రేరేపణకు ఎటువంటి శిక్ష విధించబడదని నివేదిక యొక్క హెడ్ నోట్‌లో సాధారణ పదాలతో పేర్కొంది. ఈ సాధారణ ప్రకటనను *ఉమాచరణ్ దాస్* v. *ఎంపరర్* (2)లో తరువాతి నిర్ణయం లో పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు మరియు చాలా సందర్భాలలో పైన పేర్కొన్న సాధారణ ప్రకటన మంచిదని సూచించబడింది ; కానీ సాధారణ నియమానికి మినహాయింపులు ఉన్నాయి , ప్రత్యేకించి ప్రేరేపించబడిన నేరం చేయబడిందని మరియు ప్రేరేపణ ఫలితంగా చేయబడిందని సంతృప్తికరంగా నిరూపించే సాక్ష్యాలు ఉన్నప్పుడు.

భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 436 r/w సెక్షన్ 109 ప్రకారం నేరానికి అప్పీలుదారుకు శిక్ష విధించడం చట్టబద్ధత లేనిది కాదు మేము భావిస్తున్నాము. దండన ఉత్తర్వు విషయానికొస్తే అది తీవ్రత వైపు తప్పిదం చేస్తుందని మనకు అనిపించదు. భారత శిక్షాస్మృతి సెక్షన్లు 147 మరియు 323 కింద నేరాలకు గాను విధించిన శిక్షను పూర్తి చేయడంతో అప్పీలుదారు బెయిల్ పై విడుదలయ్యాడని పేర్కొన్నారు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, అప్పీలుకు యోగ్యత లేదు మరియు కొట్టివేయబడాలి. అప్పీలుదారు ఇప్పుడు తన మిగిలిన శిక్షను అనుభవించడానికి లొంగిపోవాలి.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.

(1) ఎ. ఐ. ఆర్. 1920 కాల్. 834.

(2) (1924) ఐ. ఎల్. ఆర్. 52 కాల్. 112.